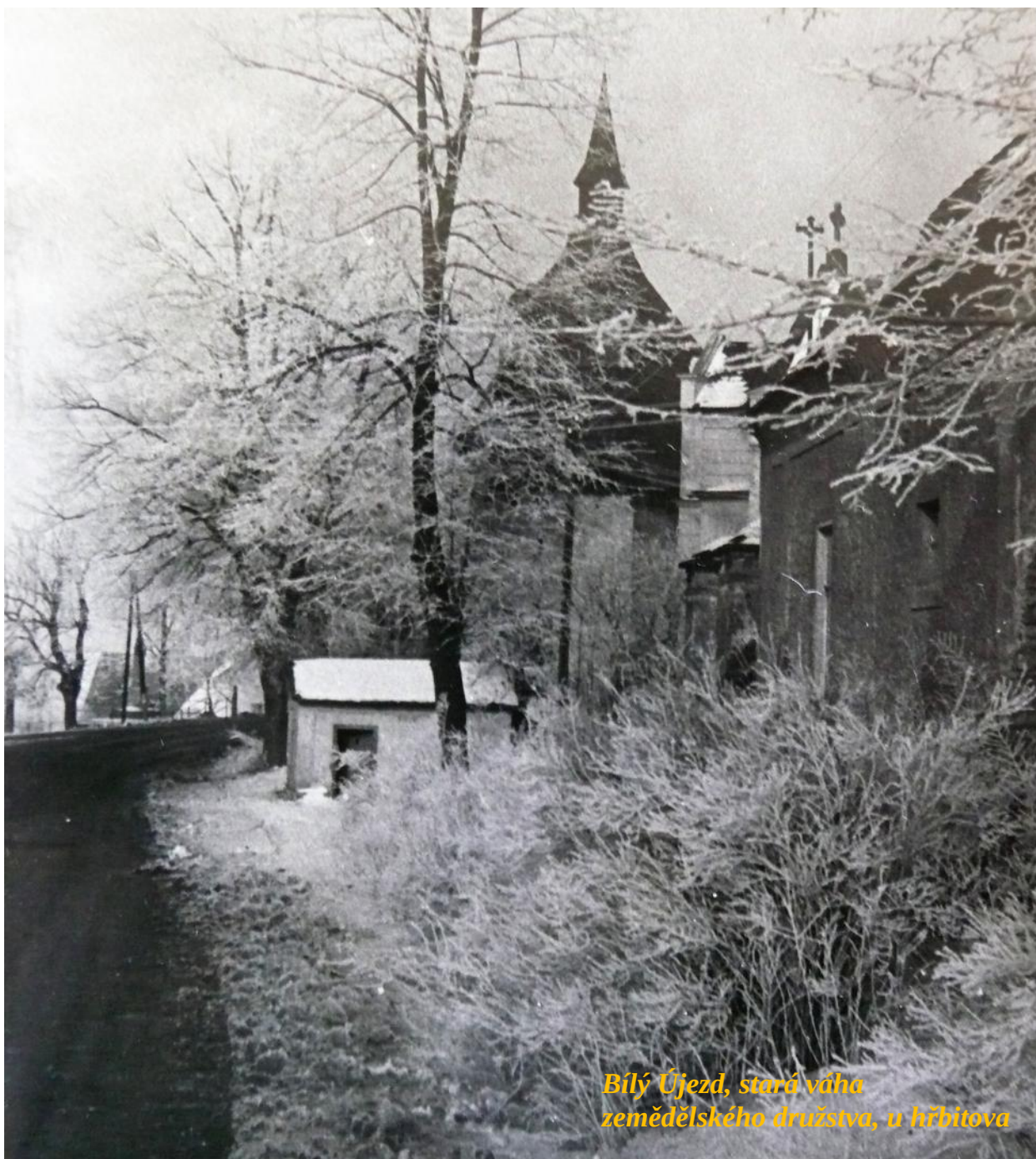

SPECIÁL z HISTORIE č.2

Bílého Újezda, Hrošky, Mastí a Roudného

*Bílý Újezd, stará váha
zemědělského družstva, u hřbitova*

Pro zájemce o historii naší sloučené obce.

Obsah:

- * Bílý Újezd – Velká národní slavnost z roku 1922*
- * Hroška – mlýn Hlavsových*
- * Roudné – mlýn Vitenčov*
- * Masty – Polom nyní čp.28*

Velká národní slavnost všeho zemědělského lidu ve Skalce u Dobrušky, dne 20. 8. 1922

V neděli 20. srpna 1922 bylo v Bílém Újezdu velmi rušno. Na tento den byla svolána Velká národní slavnost všeho zemědělského lidu. Konala se ve Skalce u Dobrušky, dějišti Jiráskova Temna. Slavnost pořádalo Okresní sdružení republikánského dorostu a republ. strany zemědělského a maloroľnického lidu, okresů Opočno a Rychnova nad Kněžnou. Vše začínalo budíčkem v 06 hodin. V 09 hodin byl sraz v Bílém Újezdu. Před Bekovou hospodou byla slavobrána, kterou projížděl nebo procházel, směrem k Podbřezí, celý průvod.

Kniha Čítanka kraje opočenského a dobrušského, z roku 1937, uvádí, že padesát tisíc účastníků potvrdilo na slavnosti českou selskou jednotu. Průvod se řadil v Bílém Újezdu. Napřed vyjelo na koních pestré selské banderium, za ním husitská jízda a 32 allegorických vozů. S nimi jelo také 38 pestrě ověňčených žebříňáků, s účastníky z blízka i vzdáleného okolí. Přes pět set koní klusalo v průvodu. Za kavalkádou a vozy vyrojil se mocný proud pěších účastníků. Silnice z Bílého Újezda až do Skalky hřměla slavnostním nadšením. Když banderium dostihlo Skalky, konec průvodu dosud nevyšel z Bílého Újezda. Masy lidstva se shromáždily na velikých panských lukách, které majitel rád dal k dispozici. Slavnost dožínek předvedlo 500 členů české selské mládeže. Předseda slavnosti byl př. Michl.

Podle dochovaného plakátu setkání pořádalo Okresní sdružení republikánského dorostu a organizace republikánské strany zemědělského a maloroľnic. lidu, okresů Opočno a Rychnov nad Kněžnou. Po společném průvodu a prosloveh hostů byl odpoledne koncert hudby doberské, dožínky dorostu se zpěvy a tanci, královničky-národní zpěvy a tance a další. Od 8 hod. večer byl v Bílém Újezdu v hostinci U Beků věneček dorostu.

Allegorické vozy byly na téma díla Aloise Jiráska, o době husitské, Pobělohorské, o útisku a poddanství zemědělského lidu. Velmi pravděpodobně byly

vozy použity již v roce 1921, při oslavách 70-tých narozenin Aloise Jiráska v Náchodě. Bílý Újezd vypravil vůz s husitskými ženami a starci. Jiní občané zapůjčili koně k tažení vozů. Místní mládež se účastnila na oslavě staročeských dožínek i českých národních tanců, na lukách pod zámek Skalka. Jiní pomáhali jako pořadatelé. Předsedou a organizátorem slavností byl Josef Michl z Bílého Újezda čp. 2, tehdy 23-letý. Předsedou technického odboru byl Erne

Hnatowicz, tehdejší řídicí učitel školy v Skalce - Podbřezí.

Pro sbírku skenů fotografií obce Bílý Újezd se zatím podařilo získat pouze několik snímků, na kterých části průvodu projíždí slavobránou v Bílém Újezdu. Na další sérii fotografií jsou některé alegorické vozy zachyceny na silnici k Podbřezí. Fotografie přímo ze Skalky zatím nebyly nalezeny. Malé zmínky o slavnosti jsou i v Kronice Bílého Újezdu, sepsané asi v r. 1960, kde je uvedeno asi 40.000 účastníků oslav, jiná kronika uvádí asi 30.000 účastníků.

Okresní sdružení
republikánského dorostu a organizace republ.
strany zemědělského a malorol. lidu okresů
Opočno a Rychnov n. Kněž.
porádají

VELKOU NÁRODNÍ SLAVNOST

všeho zemědělského lidu v dějišti Jiráskova „TEMNA“
ve Skalce u Dobrušky
v neděli 20 srpna 1922.

Pořad dopoledne:

1. O 6. hod. ranní budíček v Bílém Újezdě.

**Průvod s banderiem
a allegorickými vozy.**

(Doba husitská, Pabělohorská, ústiská a pohnutí zeměděl. lidu, volební a svobody).
Sraz obou okresů přesně v 9 hod. dopol. v Bílém Újezdě.

3. Společný průvod na Skalku a uvítání hostů.

4. Slavnostní proslovy. Promluví pp.: posl. Dr. Kubiček, Jan Černý,
Dr. Černý, Dubický, senát. Hrubý a zást. dorostu a organizací.

Pořad odpoledne:

1. **KONCERT** úplné hudby doberské.

2. **Dožínky dorostu**, dle vzoru okr. Volyňského
se zpěsy a tanci.

VESELICE.

3. Královničky (národní zpěsy a tance).

4. Atrakce různého druhu, buffet, kavárna, bar, loutková
divadla, věcná loterie atd.

**Večer v 8 hod. věneček dorostu
obou okresů „u Beků“ v Bílém Újezdě.**

Vstupné do slavnosti 5 Kč za osobu.

Doprava hostů organizována povozy a autobusy ze stanice Dobruška a Solnice.

Národní kroje vítány!

Příhlásky na společné obědy a noclehy se zálohou 10 Kč nutno předložit na Technický odbor slavnostního výboru
ve Skalce u Dobrušky nejdele do 18. srpna t. r. — Slaje a krmivo pro koně též na příhlásky k dispozici.

V případě nepříznivého počasí odkládá se slavnost s tímž pořadem na nejbližší dne 27. srpna 1922.

Kulturní ústav v Hrástě, Dobruška

Bílý Újezd dne 20. 8. 1922, slavobránou projíždí vůz s husitskými ženami. Jeden z 32 alegorických vozů.

20.8. 1922 - Slavnost na Skalce.
Husitský vůz s vojskem, který táhnou
koně Svatoně a Vanického z Hrošky

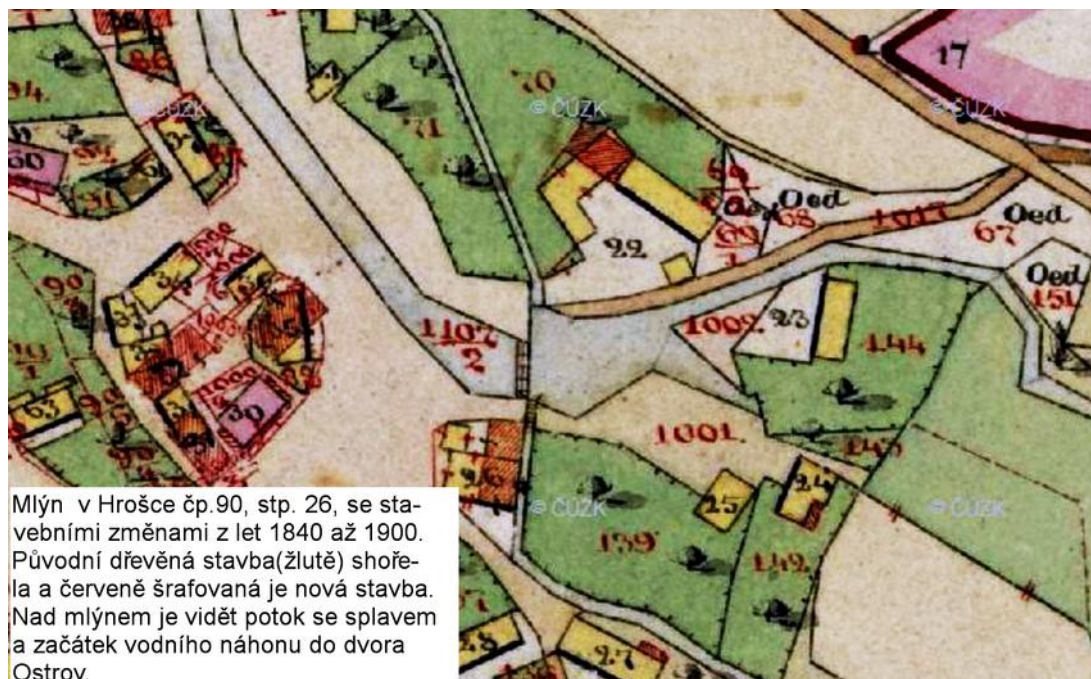
HROŠKA čp. 90, bývalý mlýn

V roce 1840 dům čp. 90 v Hrošce, mlýn, stál přibližně na stejném místě jako dnes. Jen tehdy cesta, které vede z Ještětic do Hrošky a dál do Bílého Újezda, byla „hlavní“ neboť cesta středem obce neexistovala. Mlýn tvořilo několik dřevěných budov. Hlavní budova byla obdélníková, spíše kolmá než souběžná s uvedenou cestou. Hned u cesty byl menší dvůr a vchod do domu. Za hlavní budovou, směrem k potoku, byly další dvě dřevěné budovy. K mlýnu patřila zahrada, která byla vpravo od mlýna. Na zahradě byla dřevěná hospodářská budova – zřejmě stodola, jako dnes. K mlýnu patřil i vodní náhon, který k mlýnu vedl od splávku z Ještětického potoka. Za mlýnem se ale voda vracela hned do potoka. U mlýna byl přes tento odtok můstek. Byla to přístupová cesta k domu čp. 89, který stál ještě za uvedenou stodolou. Pod mlýnem začínal ještě další náhon, který vedl přes celou Hrošku, kolem čp. 37 dál do polí pod Bílým Újezdem a pak ještě ke dvoru Ostrov.

Tam se voda vracela do potoka. U mlýna, asi nad splavem, byl zřejmě přes potok ještě brod, k cestě do dalších domů v Hrošce, ale i do Bílého Újezdu.

Podle mapy je zřejmé, že mlýn byl do roku 1900 přestavěn. V kronikách je

uvedeno, že v r. 1881, při velkém požáru v Hrošce, shořel i mlýn čp. 90. Mlýn pak byl postaven nový, zděný. Provoz mlýna byl zastaven v roce 1952 – poslední mlynář byl Stanislav Hlavsa. Nyní je mlýn přestavěn na obytný dům.

Mlýn byl postaven před r. 1771. Tehdy byl mlynářem Ignác Klimeš nar. asi 1722, s manželkou Rozinou. Některé z jejich dětí se narodily před rokem 1771, a je pravděpodobné, že Rozina byla jeho druhá manželka. Zřejmě nejstarší syn byl Ignác nar. asi 1743, který zemřel v Hrošce 90 v roce 1794, 51 let, jako bývalý mlynář Volšinský (Ještětice). Syn Franc nar. 1751 asi, později převzal mlýn v Hrošce. Po roce 1770 se narodil syn Jan nar. 1771, zemřel jako dítě – jeho kmotr byl mlynář RIEDL JAN z Hlinného. Další syn Jan nar. 1774, syn Ignác nar. 1776 a syn Antonín nar. 1777, více k nim nebylo nalezeno. Syn Josef nar. 1780, byl oddán s Dorotou roz. Talavaškovou z Lična 88. Bydleli v nově postaveném domě Hroška 88, poblíž mlýna. Mlynář Ignác Klimeš zemřel v r. 1780, 58 let.

Mlýn a hospodářství převzal syn Franc Klimeš nar. 1751 asi, který se v roce 1777 oženil s Annou roz. Landsmanovou z Netřeby 9. Dcera Anna nar. 1781, zemřela jako dítě. Dcera Marie nar. 1782, byla v roce 1803, 21 let, oddána s Josefem Drašnarem 23 let, zahradníkem z Hrošky. Žili v Hr 60 nové. Dcera Magdalena nar. 1783, více nenalezeno. Jejich nejstarší syn Jan nar. 1785, později převzal mlýn. Syn František nar. 1788 zemřel v r. 1791, 3 roky. Dcera Anna nar. 1790, jako svobodná zemřela doma v r. 1826, 36 let. Dcera Kateřina nar. 1793 zemřela krátce po narození. Syn František nar. 1797, víc nenalezeno. Hospodář a mlynář Franc Klimeš zemřel v r. 1802, 51 let.

Dalším mlynářem se stal syn Jan Klimeš nar. 1785, který se oženil s Annou roz. Ehlovou ze Slatiny u Žamberka. Dcera Anna nar. 1807, byla v r. 1832, 25 let, oddána s Franc ??, 24 let, z Nových Dvorů. Dcera Marie nar. 1809 zemřela v r. 1814, 4,5 let. Syn Franc nar. 1812, zemřel za 5 dní od narození. Dcera Františka nar. 1813 – více nenalezeno. Dcera Marie nar. 1815, byla v roce 1837, 22 let, oddána s Josefem Felcmanem 22 let, z Podbřezí 37. Syn František nar. 1817, převzal mlýn. Syn Antonín nar. 1820 a syn Josef nar. 1823, více nezjištěno. Mlynář Jan Klimeš zemřel již v r. 1828, 42 let. Jeho manželka vdova Anna Klimešová zemřela v roce 1832, 49 let.

Po smrti mlynáře zřejmě mlýn vedla jeho manželka, vdova Anna Klimešová. Po její smrti v r. 1832, s obsluhou mlýna pomohl František Raichl, syn mlynáře z Dobrého 86 (později Langrův mlýn), s manželkou Terezií. V Hrošce 90 se manželům Raichlovým v r. 1835 narodil syn František a v r. 1836 syn Vincenc. Pak mlýn převzal František Klimeš a Raichlovi se z mlýna odstěhovali.

Poslední mlynář z rodu Klimešových byl František Klimeš nar. 1817, který se oženil s Annou r. Malou z Lible, V letech 1841 až 1852 se jim v Hrošce 90 narodily čtyři děti. Aloisie nar. 1841, František nar. 1843, Vincenc nar. 1851, zemřel 1853, 3 roky a Emílie nar. 1852. Rokem 1853 matriční záznamy o Klimešových končí. Mlýn Klimešovi před rokem 1855 prodali, kam se odstěhovali není známo.

Dalším majitelem mlýna a mlynářem se stal, nejpozději od roku 1855, Václav Hlavsa nar. 1835 v Hrošce čp. 2. Byl to syn Jiřího Hlavsy, výměníka z Hrošky 2 a Anny Řízkové ze Zádolí 2. Rodina Hlavsových z Hrošky 2 pocházela z Hrošky čp. 27 (dům zbořen). V roce 1855 se Václav Hlavsa 20 let, již jako mlynář z Hrošky 90, oženil s Annou r. Novotnou 18 let, z Podbřezí 17. Jejich první syn Jan nar. 1856, žil 3 dny. Druhý syn Jan se narodil v roce 1857, syn Josef nar. 1860. Víc k nim nebylo zjištěno. Dcera Kateřina nar.

1863, se v r. 1888, 24 let provdala za Josefa Kincla 32 let, ze Šonova 32, okr. Náchod. Asi za 6 měsíců, ještě v roce 1888 se jim v Hr 90 narodila dcera Anna. Její otec byl zapsán jako mlynář v Hr 90. Nejmladší syn Cyrill nar. 1872 později převzal mlýn. Za života Václava a Anny Hlavsových, při velkém požáru Hrošky v r. 1881, dřevěný mlýn vyhořel a byl postaven mlýn nový, zděný. Mlynář Václav Hlavsa jako vdovec zemřel v r. 1910, 74,5 roku, jeho manželka Anna zemřela v roce 1908, 70,5 roku.

Mlýn a hospodářství převzal Cyrill Hlavsa nar. 1872, který se v roce 1897, 24 let, oženil s Annou r. Cvejnovou 17 let, z Hrošky 45. Její otec Jan Cvejn byl v té době rolník a hospodský v Hrošce 61. Manželé převzali mlýn i hospodářství. Jsou známé jejich čtyři děti. Dcera Julie nar. 1898, v r. 1921, 23 let, byla oddána s Františkem Tošovským 23 let krejčí z Voděrad 8. Syn Václav nar. 1899, v r. 1929, 29 let, byl oddán s Ludmilou roz. Kuchařovou 20 let, z Hrošky 20. Syn Stanislav nar. 1902 - později převzal mlýn i hospodářství. Dcera Anna nar. 1905 byla oddána s Janem Školníkem z Hr 50.

Posledním mlynářem se stal Stanislav Hlavsa nar. 1902, který se oženil s Marií roz. Macháňovou nar. 1919, z Hrošky 88. Narodil se jim syn Stanislav, dcera Marie a syn Václav. Po smrti mlynáře Stanislava Hlavsy se vdova znovu provdala, za BOHUSLAVA HLAVSU z Hrošky 38.

Prosba:

V červenci 1926 projížděl prezident T.G.Masaryk cestou z Dobrušky do Rychnova nad Kn., obcí Bílý Újezd. V obci byla postavena slavobrána, domy vyzdobeny a lidé i z okolních obcí se shromáždili u silnice. Ač to nebylo plánováno prezident nařídil zastavit. Za obec s ním mluvil Josef Michl z BÚ čp.2 a řídící učitel Alois Smola. Údajně existuje z tohoto setkání fotografie. Prosíme, kdo fotografii má, jestli by ji nemohl půjčit Obecnímu úřadu k pořízení kopie. Děkujeme.

VITENČOVSKÝ (VITENČ ŮV) MLÝN.

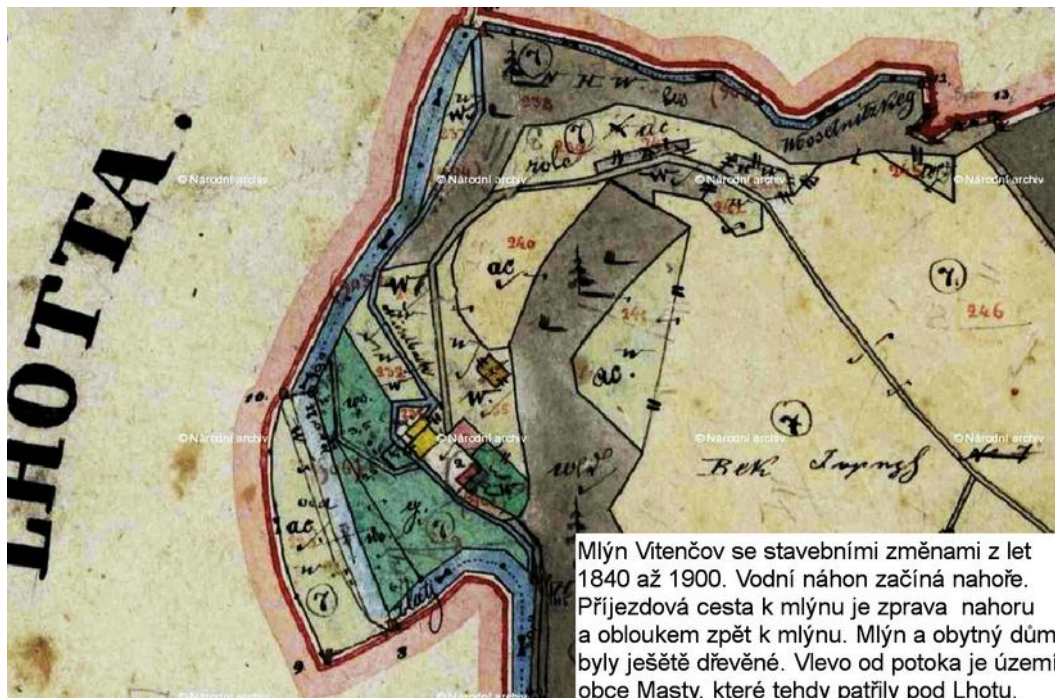
Vitenčovský mlýn, asi 1890. Zleva : Andula Linhartová z Roudného (dcera Lidka Plíštilova). První dítě Anda, druhé Emila?, třetí je Václav Šmida. Uprůstřed manželé Anna a František Linhartovi, rodiče Anduly Linhartové a Míny Šmidové. U dětí je Bohouš. Zcela vpravo je Bohouš Šmida.

Vitenčovský mlýn stával na levém břehu Zlatého potoka a v roce 1771 dostal čp. 13 osady Roudné. V roce 1805 byla vytvořena samostatná osada Vitenčov, kde mlýn dostal čp. 1. V roce 1819 již byl veden jako Víska-Brocná čp. 7 a po roce 1915 patřil jako čp. 37 do obce Svinné. Do mlýna bylo možné přijet cestou od Svineckého Dvora, nebo z Roudného okolo domů čp. 14 a 16.

Další cesta vedla od Mastů, přes osadu Polom, brodem přes Zlatý potok. Voda byla do mlýna přiváděna náhonem od splavu, který byl nad mlýnem, na Zlatém potoku. Za mlýnem se voda vracela do potoka. Mezi mlýnem a potokem byla louka.

Nejstarší podoba mlýna je známa podle mapy z roku 1840. Stavba mlýna byla dřevěná, přízemní, s přístavkem, okolo kterého vedl náhon. Před mlýnem byl velký dvůr u kterého ještě stála kamenná stodola, asi i s chlévem. Další dřevěná stavba byla na stráni nad mlýnem. Ta byla

Mlýn Vitenčov se stavebními změnami z let 1840 až 1900. Vodní náhon začíná nahoře. Příjezdová cesta k mlýnu je zprava nahoře a obloukem zpět k mlýnu. Mlýn a obytný dům byly ještě dřevěné. Vlevo od potoka je území obce Mastý, které tehdy patřily pod Lhotu.

později zbořena a nová stavba byla postavena u dvora, proti obytné budově. V roce 1920 byla obytná stavba s vlastním mlýnem postavena nová. Byla zděná, patrová. To byla poslední podoba mlýna. Potom již byl bývalý mlýn přestaven na obytný, patrový dům.

Později byl dům kvůli přibližujícímu se kamenolomu prodán. Po poškození při povodni v roce 1998 byl dům zbořen celý. Ze všech staveb mlýna zůstala jen malá část zdi stodoly, ve stráni u skládky šterku.

Podle matrik byl v roce 1770 ve Vitenčově mlynářem Antonín Bek. Jako vdovec se v r. 1777 oženil s Kateřinou r. Ehlovou z Brocné. Narodily se jim dvě dcery, Marie a Dorota. Z předchozího manželství, ale měl mlynář syna Jana nar. 1743, který měl manželku Terezií. V roce 1770 se jim ve mlýně narodil syn Josef, který později mlýn převzal. Mlynář Antonín Bek zemřel v r. 1782, 64 let. Mlýn pak asi vedla vdova Kateřina Beková.

Novým mlynářem se stal Josef Bek nar. 1770, který se oženil s Alžbětou Černíkovskou z Rychnova. Narodilo se jim sedm dětí. Z nich nejstarší syn Jan se oženil s Marií Nováčkovou a odstěhoval se k ní, do Roudného 11. Mladší syn Josef se ve stejný den oženil s její sestrou Annou Nováčkovou a převzali mlýn. Dcera Marie se provdala za Josefa Hanuše z Roudného 9. Dcera Dorota se provdala za Františka Michla z Hlinného. Později koupili dům čp. 2 v Bílém Újezdu, kde měli hospodu a krám. Mlynář Josef Bek zemřel v r. 1835.

Mlýn převzal Josef Bek nar. 1794, s manželkou Annou r. Nováčkovou. Dospělosti se dožilo až jejich třetí dítě, syn Josef nar. 1825, který byl nejméně od roku 1846 mlynářem v Dobrém čp. 84 (naposledy Aldorfův mlýn). Další syn František později převzal mlýn ale krátce po jeho narození mlynářka zemřela. Vdovec Josef Bek, se ještě v roce 1827 oženil znovu, s Alžbětou roz. Rozínkovou ze Svinného. Narodilo se jim celkem 7 dětí. Z nich syn Karel nar. 1838, se v r. 1868 oženil s Marií Rázlovou z Dobrého. Koupili dům čp. 53 v Bílém Újezdu a zřídili si v něm obchod a později i hostinec. Mlynář Josef Bek zemřel v r. 1845, 55 let, na cholery. Vdova Alžběta Beková zemřela roku 1874, 66 let.

Posledním mlynářem z rodu Bekových se stal František Bek, nar. 1827, s manželkou Barborou r. Jiruškovou z Černíkovíc. Z jejich tří dětí se dospělosti dožila jen Anna. Mlynářka Barbora Beková zemřela v 28 letech. Ve mlýně dožili i její rodiče, Jiruškovi. Vdovec František Bek se oženil v r. 1857 podruhé, s Annou r. Baškovou z Mokrého. Z jejich sedmi dětí nejméně 4 zemřely krátce po narození. Poslední zápis o rodině Bekových ve mlýně je z roku 1873, kdy jim tam zemřel syn Václav. Kam se odstěhovali není známo.

Ve stejném roce 1873 je v matrikách jako mlynář z Vitenčova zapsán vdovec František Linhart 27 let, který se oženil s Annou r. Hynkovou ze Lhoty.

Rodina Linhartova před tím bydlela v Podbřezí, ale již před r. 1873 pracovali někteří Linhartové i ve mlýnech. Např. otec Jan Linhart zemřel v r. 1867 v Dobrém 85, jako nájemce mlýna (později Michlův mlýn). V r. 1869 byla mlynářka z Dobrého čp. 84 jako kmotra první dceři Frant. Linharta. Františku a Anně Linhartovým se narodilo 11 dětí. Z nich 5 zemřelo v dětském věku. Starší syn Josef převzal mlýn. Nejstarší dcera Barbora se provdala za Jana Ježka do BÚ. Dcera Filoména se provdala za Václava Šmídu a žili v Polomu 3. Dcera Anna se provdala za Karla Linharta do Polomu 7 Mlynář František Linhart zemřel v r. 1913, 67 let, v nemocnici Rychnov n. Kn.

To již byl od října 1912 jeho syn **Josef Linhart, ženatý s Františkou** roz. Štefanovou z Lhoty 24. Podle sčítání obyvatel v roce 1920 měli 7 letou dceru Marii, pětiletého syna Františka a ročního syna Josefa.

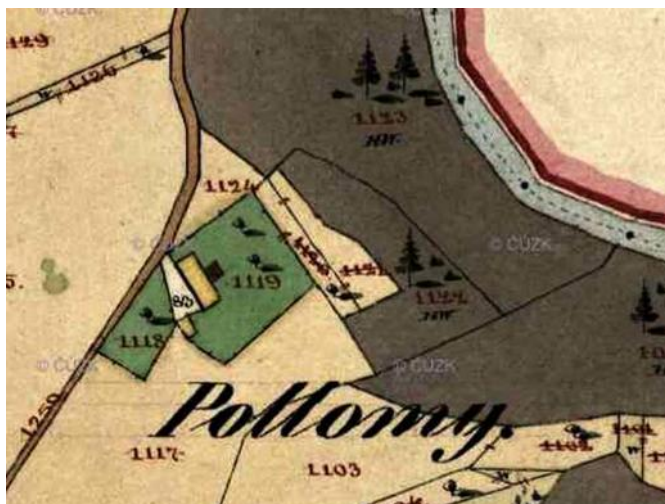

Žila s nimi matka, vdova Anna Linhartová se synem Aloisem a synovec Bohuslav Linhart. To byl nemanželský syn Filomeny Linhartové. Měli čeledína Josefa Rýdla a služku Anežku Preclíkovou. Tím končí veřejně přístupná data. Josef Linhart byl poslední mlynář ve Vitenčově. V roce 1920, po návratu z války, přestavěl mlýn na větší, kamenný. Ale již v roce 1925 provoz mlýna ve Vitenčově skončil.

POLOM - MASTY čp. 2, nyní Masty čp. 28

Přesto, že nyní je osada Polom součástí obce Masty, od roku 1771 měly domy v Polomu samostatné číslování. První přidělené čp. 7 ukazuje, že dům byl postaven nejdéle, asi v r. 1801. V r. 1805 dům dostal nové čp. 2. Na mapě z r. 1840 dům stál na stejném místě, jako dnes. Byl dřevěný, s vchodem na menší dvůr, kde stála ještě menší dřevěná stavba. Do roku 1900 byla na zadní stěně domu postavena přístavba. V matrikách je první zápis k čp. 2 z roku 1801, kdy se tam manželům Josefu a Františce Ridigerovým narodila a zemřela dcera Marie.

Rodina Ridigerových se údajně přistěhovala z Rakouska. Původně žili v Dobrém čp. 69 (staré), u Zlatého potoka, někde v okolí Panského mlýna. Nové čp již ten dům nedostal, byl opuštěný. Žili tam Václav Ridiger, jeho manželka Marie r. Beková z mlýna Vitenčov a jejich děti narozené v Dobrém. Z dětí nejstarší syn František nar. 1777, se v r. 1805 oženil s vdovou Barborou Netíkovou z Roudného 1 a odstěhoval se k ní. Mladší syn Josef nar. 1779 si postavil nový dům v Polomu 2. Nejstarší dcera Veronika se v r. 1818 provdala za vdovce Jana Aixnera z Mastů 21. Jako vdova se v r. 1833 znovu provdala za Jana Hanuše z Roudného 9. Nejmladší syn Jan nar. 1791, se oženil s Alžbětou, víc nezjištěno a bydleli ve Škutině 1. Kde dožili Václav a Marie Ridigerovi není známo.

Zřejmě prvním hospodářem v Polomu 2 se stal Josef Ridiger nar. 1779, který se v r. 1800 oženil s Františkou roz. Ridlovou z Panského mlýna. Z jejich 7 dětí syn Josef nar. 1812 převzal hospodářství. Dcera Františka nar. 1815 se provdala za ševce Matěje Dostála z Mastů 15. Žili v Polomu 2 asi 6 let, pak se odstěhovali do Mastů 7. Hospodář Josef Ridiger i hospodyně Františka Ridigerová zemřeli během roku 1840.

Žil s nimi také Josef Ridiger starší. Byl zřejmě vystudovaný doktor, který léčil lidi, hlavně zlomeniny. Ridigerovi údajně měli u domu přístřešek pro těžší pacienty zdaleka, někdy označovaný jako nemocnice. Josef Ridiger, zapsaný jako doktor, zemřel již v r. 1805, 70 let, v Polomu 2. Jeho vnuk Josef Ridiger nar. 1780 v léčení zřejmě pokračoval.

Nový hospodář Josef Ridiger nar. 1812, se oženil s Marií r. Štěpánovou ze Sněžného. Žili a hospodařili v Polomu 2 asi do roku 1860, potom se odstěhovali do domu Škutina čp. 1. Tak se jejich děti ženily a vdávaly. Všechny jejich 4 děti se dožily dospělosti. Nejstarší syn Josef nar. 1843 se oženil s Annou Netíkovou z Dobrého, žili v Kamenici. Mladší syn Jan nar. 1846 převzal hospodářství ve Škutině 1. Dcera Františka nar. 1848 byla oddána s vdovcem Josefem Burketem z Houdkovic. Nejmladší dcera Marie nar. 1852 se provdala za Jana Verneru z Chmeliště, který byl již při svatbě zapsán jako chalupník z Polomu 2. Vernerovi spolu hospodařili v Polomu 2, kde se jim v roce 1877 narodil syn Josef. Asi v r. 1878 hospodářství koupila rodina Školníková.

Jan Školník pocházel z Hrošky 78 a jako vdovec a krejčí se v roce 1878 oženil s Alžbětou r. Minaříkovou z Roudného 10. Z jejich sedmi dětí, tři zemřely v dětském věku. Nejstarší syn Josef nar. 1885 převzal hospodářství. Nejstarší dcera Barbora nar. 1879 se provdala za Josefa Hradeckého z Domašína. Mladší dcera Anna nar. 1891 byla oddána s Jaroslavem Pavlem z Domašína. Syn Jaroslav nar. 1894 se oženil s Annou Hartmanovou z Roudného. Hospodář Jan Školník zemřel v roce 1928, vdova Alžběta Školníková zemřela v r. 1937.

Josef Školník nar.1885, jako rakousko-uherský voják

Dalším hospodářem se stal Josef Školník nar. 1885, který se v r 1914 oženil s Marií roz. Pohlovou, dcerou mlynáře z Panského mlýna. Krátce po svatbě ale vypukla I. Světová válka a musel narukovat do rakousko-uherského vojska. Bojoval v Rusku, kde byl zajat. Vstoupil později do čs legií a po válce se vrátil až v roce 1920. To již měl doma dceru Marii nar. 1915. Později se provdala za Antonína Hynka z Netřeby. V r. 1921 se manželům Školníkovým narodil syn Josef, který později převzal hospodářství. Nejmladší dcera Miloslava se provdala za Aloise Verneru z Netřeby.

Polom 2 asi r. 1920, Josef Školník jako čs. legionář, s manželkou, dcerou a rodiči.

Zpracoval : Vl. Ježek

Tisk: OÚ Bílý Újezd Občasník

K tisku připravila: knihovna Bílý Újezd

Hlavní zdroje:

- z internetu- veřejně přístupné údaje z matrik za období cca 1770 až 1935, uložených ve Stát.archivu Zámorsk
- kopie map z I.vojenského mapování cca 1770 a mapy z let 1840 až cca 1900, <https://ags.cuzk.cz>
- z fotoarchivu Obecního úřadu Bílý Újezd-skeny fotografií zapůjčených spoluobčany
- další případné zdroje uvedené v textu

Distribuce: kancelář OÚ, knihovna v Bílém Újezdě, obchod Bílý Újezd a Hroška

Za případné doplňující informace budeme rádi.

Děkujeme občanům za zapůjčení fotografií pro archiv OÚ.